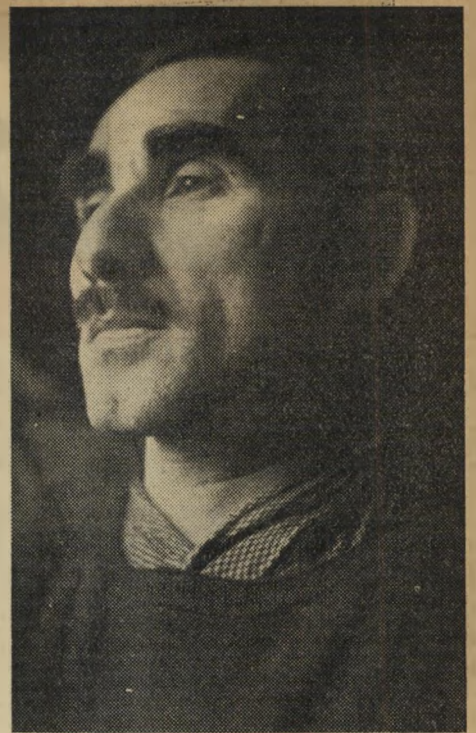

ישראלים מחפשים אמנות בפריז

שמאי האבר הוא פסל נדמה כי כל עולמו מושקע בפרי-עבודתו.

נראה שהאמנות אינה מותנית לא ב"צ" נע" ולא ב"דיכויים". גם היום עוד יש "מושבות" ישראליות בבירות העולם, והפעם הננו קורעים בשביל קוראינו אשנב לעולם-האמנות בפריז. לכאורה חוזר הכל לקדמותו: אותה אוירת משקה, יצירה והילולת-אמן. אך הוד העבר הועם, בכל זאת. היום שוב לא נמצא מספר כה גדול של אמנים וסטודנטים לאמנות כאשר היה לפני המלחמה. נשתנו הזמנים ונשתנו התנאים. ואולי, מוטב כך. כלום לא הגיעה העת שאמנינו יפרו את דמיונם וייצרו את פרי-מחשבתם במולדת? עד מתי נחזור אחר אכסניות בגלות?

דוד לנדברג מראשון לציון עוסק בציור.

"הפוגה" ביצירה - איציק, מבקר סכא, צייר, חוזר לחדר עבודתו לאחר שתייה.

על רקע הסורבון. סטודנטיות ישראליות לאמנות, שתייהן חיילות משוחררות.

"פינה ישראלית" על כוס משקה בקפה "רום" המפורסם.

אמנות ושתייה ירדו לעולם כרוכים זה עם זה. מיכאל ארנוב (צייר) מימין, שמאי האבר (פסל) כאמצע.